

Månedens profil – februar 2015

Skrevet af Marianne Damgaard

Niels Mortensen

Jeg har haft den spændende oplevelse, at få lov til at interviewe Niels og hans kone Bodil. En snak, som gav et meget spændende indblik i en mands oplevelser med o-løb igennem snart 40 år og dermed også orienteringssportens udvikling.

Niels er i dag 78 år, og har for ganske nylig indset, at det ikke længere er en god ide med løb i kuperede terræner. Divisionsmatchen i sommers bød på stigninger på op til 45 meter. Det blev et meget langt og udmattende løb. I fremtiden vil han kun få lov af mor-Bodil til at løbe løb i flade terræner. Men klubmedlemskabet fastholdes helt bestemt, og begge stiller også gerne op, hvis de har mulighed for at give point til klubben.

Det hele startede for Niels` vedkommende med, at Bodil og de ældste børn var startet til o-løb i Gorm. Niels nøjedes med at være tilskuer og kloge sig derhjemme, da han døjede frygtelig meget med dårlig ryg. Men spændende var det jo, hvad familien kom hjem og fortalte. Da så den gode Poul Pedersen også fortalte om o-løb, ja så blev konkurrencegenet alligevel aktiveret. At slå Poul ville være en drivkraft i sig selv. Men det var først lidt senere ved et løb en varm sommerdag i 1977 i det bornholmske klit- og sandterræn, at den 40 årige Niels blev lokket med på en løbetur på 5 km.

Varmen fra luft og sand gjorde kroppen godt. Hjemme startede han i Tinnet Krat, hvor løb **nedad** bakke igen varmede kroppen op og pludselig gjorde det muligt at holde ud til at løbe. Og det vel og mærke i skoven, som han helt fra sine tidlige år havde været stærkt draget imod. Inden han kunne få lov til for alvor at starte til o-løb, måtte han love børnene, at han ville stoppe med at snakke bondsk.

Det blev ret hurtigt til træning tirsdag og torsdag og løb næsten hver weekend for hele familien. Kroppen blev styrket og sjælen fyldt op igennem samvær med gode venner og utallige spændende og sjove oplevelser igennem sporten. Og overskud skulle der til, når et kartoffellandbrug skulle passes ved siden af. En livsstil som andre landmænd i området havde svært ved at sætte sig ind i. Det er faktisk selvsamme kartoffelbrug, som har lagt grunden til Gorms fællespisning, som den er i dag. Allerede sidst i `70erne og 15 år frem stod Niels og Bodil for at arrangere "Kartoffelløb". I juni måned, hvor de nye kartofler kunne graves op, indbød de til løb omkring gården på Geodætisk Instituts kort og efterfølgende pølser og nye kartofler. Niels` ærgerrighed drev ham fra dag ét fremad, og det har igennem alle årene lydt: "Niels starter, også selvom han er skadet eller syg." For Niels ser ingen grund til at være flov over at være ærgerrig, når man dyrker en konkurrencesport. Det er selve drivkraften til **at give den max gas**. Han har løbet mange fine løb og lagt rigtig mange baner. Men viljen til at kæmpe og blive ved den sport, som har givet ham og hans familie så meget indhold, blev i særlig grad vigtig, da han i 2006 fik alvorlige hjerteproblemer. Han fik pacemaker, blev dog løbende igen, men måtte fire år senere sande, at det bliver svært at løbe, når hjertemuskelkraften var mere end halveret. Men som Niels siger: "Jeg **løb**, til jeg blev 72 år, og vore børn er så stolte af, at vi to gamle stadigvæk kan."

Jeg kan varmt anbefale ældre og yngre i klubben til at bruge enhver lejlighed til at fortælle og lytte til den gode historie om o-løb i Gorm og o-løb i det hele taget. Det er spændende og sjovt! Ved f.eks., at det førhen var utænkeligt med stævner uden bademuligheder? Stævnepladser blev lagt ved skoler, haller o.

lign. Man kørte bare ikke hjem, uden først at have badet. Hvis der kun var ét baderum, forsøgte man at holde kvinder og mænd adskilt. Dørvogteren kunne nok styre en flok frysende mænd. Men Niels synes at huske, at kvinderne var ligeglade. De vadede bare ind. Så bedst som man stod der med skum i håret bemærkede man, at der var neglelak på tæerne vedsiden af. Så er det vel ikke så mærkeligt, at mange ældre o-løbere ikke er så blufærdige, når det kommer til omklædning i det fri. Den sidste betragtning står jeg selv for.